

Βασιλέως ἐπέσκηψεν εἰς τὴν βασιλικὴν ἡμῶν οἰκογένειαν, τὸ ὁποῖον συμμερίζεται ὁλόκληρον τὸ ἔθνος.

Ἡ βασιλοποιία ἀνέστη ἐν τῇ βασιλικῇ οἰκίᾳ.

ΟΛΓΑ

ἀπεβίωσε τῇ 20 Ὀκτωβρίου.

Ὁ βασιλεὺς ἀνῆγγελε τὴν ἀπαύσιον εἰδησίην πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν διὰ τῆς ἐπομένης πλήρους πατρικοῦ ἀλλοφύτου ἐπιστολῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1880.

Κύριε πρωθυπουργέ.

Ἡ προσφιλὴς θυγάτηρ μου Ὀλγα δὲν εἶνε πλέον ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτω. Σήμερον τὴν 4 μ. μ. ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν, ἀφήσασα ἀπαύσιον θλίψιν εἰς τοὺς Γονεῖς αὐτῆς.

Ἐπιθυμῶ, κύριε πρωθυπουργέ, νὰ γνωστοποιήσῃτε τὴν θλίβεραν ταύτην εἰδησίην εἰς τε τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ ἐσωτερικόν, βέβαιος ὢν, ὅτι πᾶσα ἑλληνικὴ καρδία θέλει συμμερισθῇ τὴν θλίψιν ἡμῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἔκδοσις τῆς Ἑστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητὰς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2241. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος I', 26 Ὀκτωβρίου 1880. Ἀριθ. 252 (200). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, δόδος Σταδίου, ἀρ. 6, 4ος, σελ. 16. Περιεχόμενα: Σφαγὴς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν τακτικῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἐπὶ ἐπαναστάσεως. — Ἀνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλὸ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Ἀλ. Ρ. Ραγκαζῆ). — Οἱ στρεβλωταὶ τῆς μουσικῆς. (Κατὰ τὸ γαλλικόν). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἐλίζης Σκ. Σούτσου). — Δάνειον πνεῦμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀλλοθίαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ κατ' ἐδομάδα.

2242. Ἡ Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη ἐν ἔτει 1880 ὑπὸ Ε. Δ. Ροῖδου, ἐφόρου αὐτῆς. Ἐν Ἀθήναις, ἔκ τοῦ βιβλιοπωλείου Ἀνδρέου Κορομηλά, 1880. 12ος, σελ. 69. [Ἡ ἔκθεσις αὕτη, γεγραμμένη μετὰ τῆς ἰδιαζούσης τῇ κ. Ροῖδῃ χάριτος καὶ θυναμένης λόγου, καταδεικνύει τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν, εἰς ἣν ἀπὸ ἐτῶν εὐρίσκειται τὸ ἔθνος τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης. ἀνερευνῶ τὰ αἰτία, εἰς ὧν ἡ κατάστασις αὕτη προῆλθε, καὶ προτείνει τὰ πρόσφορα πρὸς θεραπείαν αὐτῆς μέσα. Εἶνε δὲ τὸ βιβλίον τετυπωμένον ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ Ἀνδρέου Κορομηλά μετ' ἄκρας φιλοκαλίας, ἐμφανισθεῖς τὰς προόδους, ἃς δσημέραι ἐπιτελεῖ ἡ τυπογραφικὴ τέχνη ἐν Ἑλλάδι].

2243. Ἐκθεσις Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου, Δ. φ. ὁδηγητοῦ, πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων περὶ τῆς εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος ἀποστολῆς αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦ 1880. Ἀθήνησιν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Ἀϊωνος, 1880. 12ος, σελ. 32.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς ἀρχεῖται δημοσιευομένη ἐν τῇ Ἑστίᾳ ὑπὸ διακεκριμένου λογιῶν γλαφυρὰ μετάφρασις ἐκ τοῦ ἱταλικοῦ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως» τοῦ Edmondo de Amicis. Τὸ νέον τοῦτο ἔργον τοῦ διασήμου συγγραφέως, πολλὰς μέχρι τοῦδε ἀριθμοὺς ἐκδόσεις ἐν Ἰταλίᾳ, μεταφρασθὲν δὲ καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας, εἶνε ἀνάγνωσμα τερπνότατον ἅμα καὶ διδακτικώτατον. Ἐν αὐτῷ ἀπετυπώθησαν ὅλαι αἱ ἐξοχοὶ ἀρεταὶ τοῦ ἱταλοῦ ποιητοῦ, καὶ δὲν εἶνε υπερβολὴ ἴσως, ἐὰν εἰπωμεν, ὅτι ἡ ἀρίστη πασῶν τῶν μέχρι τοῦδε περιγραφῶν τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης εἶνε ἡ

παρούσα. Ὑπάρχουσι πολλὰ ἄλλα συγγράμματα σφωτέρω καὶ ἐπιστημονικώτερα, εἰδικώτερον δὲ καὶ λεπτομερέστερον πραγματευόμενα τὸ θέμα τοῦτο, ἐν οἷς διακεκριμένην θέσιν κατέχει τὸ τοῦ ἡμετέρου Σκαρλάτου Βουζαντίου. Ἀλλ' ἡ Κωνσταντινουπόλις τοῦ ἡμετέρου συγγραφέως προέθετο ἄλλον, πολὺ διάφορον σκοπὸν, καὶ τὸν σκοπὸν τούτον ἐπέτυχε παντὸς ἄλλου καλλίον. Ὁ σκοπὸς αὐτοῦ δὲν εἶνε κυρίως νὰ περιγράψῃ τοπογραφικῶς, ἱστορικῶς ἢ ἀρχαιολογικῶς τὴν τουρκικὴν μητρόπολιν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἐν ὅλον καλλιτεχνικὸν τὰς ἐντυπώσεις, ὅσας προῆλθε ἡ μεγαλόπολις αὕτη εἰς τὴν ψυχὴν ἀνθρώπου, ὅστις ἐν τῇ ὕψει γεννηθὲν καὶ ἀνατραφεῖς, οὐδέποτε δὲ ἰδὼν ἡ γνωρίσας τὴν Ἀνατολὴν ἄλλως ἢ ἐκ τῶν βιβλίων, ἔρχεται κατὰ πρῶτον ἐκεῖ. Οὐδεμίαν εἰδησίην τοπογραφικῇ, ἱστογραφικῇ ἢ ἱστορικῇ, καὶ ὅπως οὖν ἀξία λόγου, διασφύγει τὸν κάλαμόν του, ἀλλὰ καὶ εἰς οὐδεμίαν αὐτὸν ἐμβαδόνει ἢ ἐνδιατρίβει ἀποκλειστικῶς. Περιγράφει τὰ πάντα, διδάσκει περὶ πάντων, ἀλλ' ὅχι ὅπως ἀπαιτοῦσιν οἱ σοφοὶ καὶ οἱ ὀλίγοι, ἀλλ' οἱ πολλοὶ, τὸ μέγα πλῆθος τῶν ἀναγινωσκόντων, ὅτινες ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ἀκριθεὶ καὶ πολλὰκις ἄσκοπον λεπτομέρειαν, θηρεύουσι μᾶλλον τὴν σύντομον, ἀλλ' οὐχ ἥττον διδακτικὴν περιγραφὴν ἢ ἔκθεσιν. Σήμερον μάλιστα, ὅτε τὰ βλέμματα τοῦ πολιτικοῦ κόσμου εἶνε ἐστραμμένα πρὸς τὴν μυστηριώδη βασιλίαν τοῦ Βοσπόρου, ὁ μὴ γνωρίσας ἐκ τοῦ σύνεγγυς αὐτήν, ἃς μὴ ζητήσῃ ἄλλον καλλίτερον ὁδηγὸν πρὸς ἱστορίαν αὐτῆς ἢ περιήγησιν παρὰ τὸ ἔργον, οὗ τινος τὴν μετάφρασιν ἀναλαμβάνει νὰ δημοσιεύσῃ ἡ Ἑστία.

Ἐπειδὴ δὲ εἶνε λίαν πιθανὸν νὰ διακόψῃ ἡ Ἑστία τὴν ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους, ἡ διεύθυνσις αὐτῆς δὲ προσπαθῇ νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὰ ὑπολειπόμενα νὰ ἐκδοθῇσι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου φύλλα ὅσον ἔνεστι πλεονέκτον μέρος τοῦ τερπνοτάτου ἀναγνώσματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ 24 Ὀκτωβρίου (ἔ. ν.) ἐωρτάσθησαν ἐν Angers τῆς Γαλλίας τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ στηθέντος εἰς μνήμην τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου Πέτρου Ἰωάννου Δαβὶδ, τοῦ ἐπικαλουμένου Δαβὶδ d'Angers. Ἡ πόλις Angers ἔχει τὸ «Μουσεῖον Δαβὶδ», ὅπως ἡ Κοπεγχάγη τὸ «Μουσεῖον Θορβάλτσε», ἐν αὐτῷ δὲ σώζονται πολλὰ ἔργα τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου. Ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς Jules Claretie, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ στηθέντος ἀνδριάντος, δημοσιεύει ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ Temps πικρότατον ἄρθρον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἣν, ὡς γνωστὸν, ὁ διάσημος καλλιτέχνης καὶ φιλέλλην ἔδωκεν αὐτὸ τὸ μαυσωλεῖον τὸ Βότσαρν. τὸ μικρόν τοῦτο ἀριστούργημα τέχνης ἐστήθη, ὡς γνωστὸν, ἐν Μεσολογίᾳ πρὸς τὸν τάφον τοῦ ἥρωος Σουλιώτου, ἑλληνικαὶ δὲ χεῖρες ἠκρωτήριασαν αὐτό. Μετάφρασιν τοῦ ἁρθροῦ τούτου, περιέχοντος ὁλόκληρον τὴν Ὁδύσειαν τοῦ ἐν λόγῳ καλλιτεχνήματος, θὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς ἡ Ἑστία.

Ὑπὸ τὸν τίτλον L'égalé de l'homme ὁ Émile de Girardin δημοσιεύει ἐν τῇ Nouvelle Revue τῆς 15 Ὀκτωβρίου τὸ πρῶτον μέρος διατριβῆς του εἰς ἀπάντησιν τοῦ πολυχρότου φυλλαδίου τοῦ Ἀλεξάνδρου Δυμά «Les femmes qui tuent et les femmes qui votent». Ὁ ἐπιφανὴς δημοσιολόγος κηρύττεται πολέμιος τῶν θεωριῶν τοῦ Δυμά, καὶ ἄλλοτε δὲ ἔδημοσιευσεν κερανοβόλῳ ἄρθρῳ κατὰ τοῦ ἑτέρου ἔργου «L'homme-femme», τοῦ ἐν ἔτει 1872 ἐκδοθέντος καὶ ἐν μικρῷ χρόνῳ ἀριθμησαντος 43 ἐκδόσεις.

Ἐν τῇ Ἑμπορικῇ λέσχῃ τῶν Ἀθηνῶν ἐξετέθησαν τρία ἔργα τοῦ ἀπὸ τινος ἐν Ἑλλάδι διατρίβοντος κ. Βολωνάκη. Καὶ τὰ ἔργα ταῦτα τοῦ διακεκριμένου Ἑλλήνος καλλιτέχνου παριστῶσι θαλασσίας σκηνάς. — Ἡρξάτο ἡ ἐκτόπισσις τοῦ Βουζαντινοῦ ἔπους «Βασίλειος Διγενῆς Ἀκρίτας» τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Ἀνδρῶν εὐρεθέντος. Ἡ ἔκδοσις τοῦ χειρογράφου γίνεται ὑπὸ τοῦ φιλοπόνοιο λογιῶ κ. Α. Μηλιαράκη. Γνωστὸν ὅτι χειρόγραφον τοῦ μνημείου τούτου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας ἐπὶ τῶν Βουζαντινῶν χρόνων ἀνευρεθὲν ἐν Τραπεζοῦντι ἐξέδωκαν οἱ κκ. Ε. Legrand καὶ Κ. Σάβας. Τὸ χειρόγραφον τοῦ τῆς Τραπεζοῦντος εἶνε ἑλλιπὲς ἐν τε τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει, καὶ πολυλαχοῦ ἐν τῷ μέσῳ περιέχει χάσματα σημαντικὰ. τὸ δὲ ὅπο

τοῦ κ. Μηλιαράκη νῦν ἐκδιδόμενον εἶναι σῶον καὶ ἀνελλιπές ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

— Η «Illustrirte Frauen-Zeitung» τοῦ Βερολίνου, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 13 Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους, δημοσιεύει ὡραίαν εἰκόνα τῆς κυρίας Σοφίας Σλεϊμάν μετὰ τῆς βιογραφίας αὐτῆς.

— Ἐν τῷ γαλλικῷ περιοδικῷ «Nouvelle Revue» ἡ κ. Juliette Lamber ἤρξατο δημοσιεύουσα σειράν ἄρθρων περὶ τῆς νέας ἑλληνικῆς ποιήσεως.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐξεδόθη ἐν Παρίσις παρὰ τοῦ γνωστοῦ ἐκδότου Calmann Lévy τὸ νέον ποίημα τοῦ Βίκτωρος Οὐγγῶ «L'Ane». Εἶναι δὲ τοῦτο ἐκ τῶν ἔργων, ἐν οἷς ὁ διάσημος συγγραφεὺς πραγματεύεται φιλοσοφικὰ ζητήματα δι' ὅπου στυρικὸν καὶ στωικόν, καὶ ἐν αὐτῷ ἐπιτίθεται κατὰ τῆς ψευδοῦς ἐπιστήμης, κατὰ τῶν σχολαστικῶν καὶ τῶν πεπλανημένων θεωρίων προσεβυνόντων σοφῶν.

— Πλὴν τοῦ ἔργου τούτου ὁ Βίκτωρ Οὐγγῶ ἔχει συντελεσμένα καὶ ἄλλα ἔργα, οἷον δύο δράματα φέροντα τίτλους la Sorcière καὶ la Mère, ἐν ἄλλοις le Torquemada καὶ τελευταίον les Jumeaux, δραματικὸν ἔργον, οὗ τινος μόνῃ ἡ τελευταία πρᾶξις ὑπολείπεται νὰ διορθωθῇ.

— Αἱ ἐφημερίδες, πρό τινος ἀνήγγειλαν τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ φωτὸς φῶνο ν, ὄργανον δυναμένου νὰ διαδιδάξῃ τὴν φωνὴν εἰς μεγάλην ἀπόστασιν διὰ τοῦ φωτός. Τελευταίον δ' ἐφευρέτης τοῦ ὄργανου, τοῦτον παρουσίαν αὐτὸ εἰς τὴν ἐν Παρίσις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν, εἰς ἣν παρέσχε καὶ τὰς δεύσας περὶ αὐτοῦ ἐξηγήσεις δι' ἐρμηνείας. Ἀφοῦ ἐξέθηκε τὴν τρόπον ὡς ἠγγέθη εἰς τὴν ἀνακάλυψιν αὐτοῦ, ἦν εἶπε βασιζομένη ἐπὶ τινος ιδιότητος τοῦ sélénium, ὡμολόγησεν οἱ ἀννοεῖς ἔτι ἐν τῷ φῶς ἡ ἡ θερμότης εἶναι ἡ παράγουσα τὰ παρατηρηθέντα φαινόμενα. Οὐχ ἦτον ἀνέφερε παρατήρησιν τινα ἀξιοσημείωτον, ὅτι δηλ. φύλλον ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμιος ἥμισος ὑποκλιόμετρον πᾶχος, τιθέμενον ἐμπροσθεν τῶν ἀκτίνων, δὲν ἐμποδίζει τὴν φωνὴν τοῦ νὰ διαδοθῇ.

L'ART DE LA MODE
Revue mensuelle de l'élégance
18, boulevard Montmartre, PARIS.

[Prix unique de l'abonnement pour la France et l'étranger: Un An: 100 Francs, Prix de la livraison 10 Francs].

Troisième livraison. — Sommaire: Littérature: Les femmes dans l'Inde, par Aurélien Scholl. — Le costume de l'homme et de la femme au XVIIIe siècle, par Edmond de Goncourt. Mes frisons, par Jacques Redelsperger. Les corsages à la vierge, par Ernest d'Hervilly. Les faux cheveux, par Georges Japy. Le mois mondain, par Bachaumont. Art et chiffons, par Etincelle. Courrier des théâtres par Rachel. Biarritz, par Réséda. Les livres, par Ernest Détré. Le livre d'or de l'élégance, par Spirite. Explication des toilettes, par de Rose. Art: Les femmes dans l'Inde, par Henri Pille. Le costume de l'homme et de la femme au XVIIIe siècle, par Rochegrosse. Mes frisons, par Madeleine Lemaire. Les corsages à la vierge par H. Vilin. Les faux cheveux, par Gustave Jundt et Edmond Morin. Le mois mondain, par H. Vilin et Saint-Elme Gautier. Art et Chiffons, par Norbert Goenette et Saint-Elme Gautier. Courrier des théâtres, par Edmond Morin et Paul Sedille. Biarritz, par Comba. Les livres, par Gustave Jundt. Planches hors texte. Octobre, par Norbert Goenette. Héliogravure Dujardin. Costumes de théâtre, par A. Grévin (Folies-Bergères et théâtre des Nouveautés). Six costumes et toilettes, par de Rose. Manteaux, Chapeaux, costumes de chasse, par de Rose.

L'UNIVERS ILLUSTRÉ.

Εβδομασφαιρική ἐφημερίς ἐκδιδομένη κατὰ τάξιν ἐν Παρίσις, εἰς μέγα ἴσον, ἐκ σελ. 16. Ἐτησία συνδρομὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 28.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[23 Ὀκτωβρίου (Πέμπτη) 1880]

Ἡ ἀποδιδώσασα βασιλοῦς «Ὀλγα» ἦν ἡ νεωτάτη θυγάτηρ τοῦ βασιλέως, γεννηθεῖσα τὴν 26 Μαρτίου 1880. Τὴν παρελθούσαν τρίτην κατὰ τὴν 11 π. μ. ὥραν ἐτελέσθη ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ δεξιῇ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς βασιλοῦσας ἐν τῷ ναῷ παρῆσαν τὰ μέλη τοῦ διουργικοῦ συμβουλίου, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος τῆς ἐραρᾶς συνόδου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ὑποστράτηγος κ. Β. Πετμεζᾶς καὶ οἱ αὐλικοί. Μετὰ τὴν δέξιν ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐνθα ἔκειτο ἡ νεκρά, καὶ ἡσπασθήσαν αὐτὴν, παριστάμενοι τῶν ΑΑ. ΜΜ. Ἀπὸ τῆς 2 δὲ μέχρι τῆς 4 μ. μ., καθὼς καὶ τὴν τετάρτην ἀφῆθ' ἐλευθέρᾳ ἡ εἰσόδος εἰς τοὺς προσερχομένους, πολλοὶ δὲ ἀνῆλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἡσπασθήσαν τὴν νεκράν. Τὴν 3 μ. μ. τῆς γ' ὥρας ἀνῆλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα οἱ διπλωματικὸν σῶμα, τὸ προεδρεῖον τῆς βουλῆς καὶ ἐν γένει αἱ ἀρχαί. Τὴν 4 μ. μ. δὲ ὁ βασιλεὺς ἐσήκωσε τὸ φορεῖον τῆς προσφιλοῦς αὐτῷ νεκρᾶς ὑπάρξεως καὶ μετὰ τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ βασιλοῦσας Γεωργίου ἐκέρων αὐτὸ εἰς τὸν κάτω πρόδρομον τῶν ἀνακτόρων, ὅπου ἀνέμενεν ἰδιαίτερᾳ νεκροφόρος ἀμαξία, ἐν ἣ ἀπέθετο τὸ φέρετρον. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀμαξίᾳ ἐκάθισεν ἡ τροφὸς τῆς νεκρᾶς. Ἐν ἐτέρᾳ ἀμαξίᾳ ἀνοικτῇ ἠκολούθησαν ὁ βασιλεὺς, ἡ βασιλοῦσα, φέρουσα λευκὴν ἐνδυμασίαν εἰς ἐνδειξιν πένθους καὶ ὁ διάδοχος. ἔπειτα ἐν ἄλλῃ ἀμαξίᾳ οἱ λοιποὶ βασιλοῦσας μετὰ τῆς Μεγάλης Κυρίας, λευκὰ ἐπίσης ἐνδεδυμέναι καὶ ὁ ὑπασπιστὴς τῆς ὑπερρεσίας. Πᾶσα ἡ συνοδεία διηρμήθη οὕτω εἰς Δεκέλειαν, ὅπου θὰ γείνη ἡ ταφὴ. Κατ' ἀπόφασιν τοῦ βασιλέως δὲν ἀπεδόθησαν μὲν αἱ τεκανονισμέναι ἐπικηδεῖαι τιμαὶ εἰς βασιλοῦσας, ἀλλ' οὐχ ἦτον ἐπιβέβληται καὶ συγκλητικὸν χαρακτηρισμὸν ἔσχον τὰ γενόμενα. Μετὰ 3,012 ἔτη γίνεται τὸ δεῦτερον νῦν ἐν Ἀθήναις βασιλικὴ κηδεύα. Τοιοῦτον εἶναι τὸ χρονικὸν διάστημα κατὰ τοὺς χρονολόγους ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ὁ τελευταῖος τῶν Ἀθηνῶν βασιλεὺς Κόδρος ἐκκηδεύετο ἐν Ἀθήναις. — Ἡ Βουλὴ, ἣν ἡ ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως, ἀγγέλλοντος τὸν θάνατον τῆς βασιλοῦσας, εἰς ἐνδειξιν τοῦ πένθους τῆς ἀπεφάσισεν, ὅπως διακοπῶσιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας αἱ συνεδριάσεις αὐτῆς, μεγάλῃ δὲ προσέβει αὐτῆς παρουσιάσθῃ ἐνώπιον τῶν ΑΑ. ΜΜ. καὶ ἐκφράσῃ τὴν ὀλὴν τῆς Βουλῆς. — Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἀνῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἀνήγγειλε τῇ Α. Μ. τὴν κατάρτισιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος. Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Αὐγερινὸς προσεφώνησε τὰς ΑΑ. Μεγαλειότητας. Τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, χαίρον μετὰ τοῦ ἔθνους ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀνάρωφ-τῆς ἡ Μεγαλειότητος καὶ πάσης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, σπένδει νὰ καταθέσῃ ἐνώπιόν σου τὰ βαθύτατα σεβασματὰ του. Βαθῶς δὲ συναίσθανόμενον, ὅτι ἡ κατὰ τὴν Εὐδωρῆν παρουσία τῆς Ἰ. Μ. εἴπερ τι καὶ ἄλλο συνέτελεσεν εἰς αἰσὶν εὐδωσιν τῶν ἑθνικῶν πόθων, πέποιθεν ὅτι ἡ Βουλὴ ἀσμένως θέλει παράσχει πρὸς τοῦτο πᾶσαν τὴν συνδρομὴν αὐτῆς. Εἴθε δ' ὁ Ὑψιστος σέβει τὴν Ἰ. Μ. μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ ἐπιστήθῃ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἑθνικοῦ μεγαλείου ὑψηλὰς προσπάθειάς σου. Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀντεφώνησε: «Χαῖρα βλέπων ἐνώπιόν μου τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς τῆς νέας ταύτης συνόδου. Σὰς εὐχαριστῶ, κύριοι, δι' ὅς ἐκφράζετε εὐχὰς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας μου. Πέποιθα δὲ ἀδιστάκτως ὅτι ἡ Βουλὴ συνεισισθανομένη τὴν σοβαρότητα τῶν περιστοιχισαμένων τῷ ἔθνους περιστάσεων, θέλει ἀφισπασθῇ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐπιφύλαξιν μέτρων διὰ τὴν περαιτέρω εὐδωσιν τοῦ ζητήματος τῶν συνόρων, ὅπερ τοσοῦτον βαθῶς συγκινεῖ τὴν ἑθνικὴν συνείδησιν. — Λέγεται, ὅτι κυριώταται ἀποφάσεις τοῦ νέου διουργικοῦ εἶναι ἡ αὐξήσις τοῦ στρατοῦ μέχρις 60,000 ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ἡ συνομολόγησις μεγάλου δανείου 150 εκατομμυρίων. — Τῇ 20 Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλοῦ αὐτῆς ἡ γ' κλήρωσις τοῦ δανείου τῆς Τραπεζῆς τῶν φρ. 60,000,000, ἐξήχθησαν δὲ οἱ ἐπόμενοι ἐννέα ἀριθμοί: 36,850 κερδίσας φράγκα 70,000, 124,245 φρ. 10,000, 107,280 καὶ 150,576 ἀνὰ φρ. 2,500, 171,663. 140,999. 87,670. 45,243. 67,297 ἀνὰ φρ. 1,000. — Τηλέφωνον ἐδοκιμάσθη ἐσχάτως ἐν τῷ τηλεγραφικῷ τμήματι τοῦ διουργικοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, συνδεόν τοῦτο μετὰ τοῦ διουργικοῦ τῶν στρατιωτικῶν. Ἡ ἐπιτυχία διήρξε πλήρως.